

До інших можливих рішень входить встановлення ближчих стосунків з ключовими постачальниками, побудова довгострокових партнерських відносин та спільне планування попиту та виробництва. Це може допомогти знизити негативні наслідки нестабільності та затримок у поставках, а також підвищити гнучкість та реагування на зміни у ринкових умовах.

Таким чином, логістичний менеджмент підприємства є важливою складовою для успішної реалізації стратегії розвитку. Він впливає на ефективність постачального ланцюга, управління запасами, доставку та задоволення клієнтів, що в свою чергу сприяє збільшенню обсягів продажів і досягненню стратегічних цілей підприємства.

Список використаних джерел

1. Хацер М.В. Карамушко А.С. Значення логістичного менеджменту підприємства в умовах глобалізації. *Підприємництво в аграрній сфері: глобальні виклики та ефективний менеджмент*: матеріали I міжнар. наук.-практ. конф., 12-13 лютого 2020 р. Запоріжжя: ЗНУ, 2020. С. 466-469.

2. Сохецька А.В. Логістичний менеджмент як інструмент забезпечення ефективної діяльності підприємства. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Сер. Економіка і управління*. 2020. № 2. С. 8 – 13.

3. М. Тверда. Сучасні складові логістичного менеджменту підприємства. *Менеджмент XXI століття: сучасні моделі, стратегії, технології*: зб. матер. IX Всеукраїнської наук.-практ. інтернет-конф., м. Вінниця, 06 жовтня 2022р. Вінниця, 2022. С. 651-657.

УДК 004.9:(378+68)

Марченко О.В., к.е.н., доцент

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрі Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Для розвитку інвестиційної діяльності на регіональному рівні інформаційні ресурси являються базисом будь якої інформаційної системи. З метою реалізації проєктної діяльності на рівні регіонів необхідно створювати якісне інформаційне забезпечення, що суттєво впливає на прийняття рішення про обсяги інвестицій

При реалізації інвестиційних проєктів в регіонах виникає ризик, пов'язаний з недостатністю інформації про умови їх реалізації. Це веде до можливих збитків інвесторів, зниження ефективності проєкту, зменшенню довіри для можливої його реалізації в подальшій перспективі.

До цілей інформаційного забезпечення регіональної інвестиційної політики відносяться формування сприятливого інвестиційного іміджу регіону, забезпечення всіх учасників інвестиційної діяльності необхідним обсягом інформації регіонального та національного значення, сприяння підвищенню привабливості інвестування в економіку регіону в частині її інноваційно-цифрового безпечного розвитку, створення і підтримка режиму інформаційної відкритості в регіоні, координація безпечної взаємодії інвесторів з вітчизняними виробниками регіону.

Досягнення вказаних цілей можливе за умови забезпечення функціонування безпечної системи організаційно-інформаційної підтримки інвестиційного процесу,

налагодження каналів безпечного доведення інвестиційної інформації до компанії-інвесторів, бізнес-спільноти, громадськості, забезпечення інвесторів джерелами достовірної інформації, створення якісної системи збору і оброблення інформації, відслідковування процесів функціонування системи забезпечення інформацією суб'єктів інвестиційної діяльності.

Потенційні інвестори не володіють такими фінансовими засобами і нормативною основою для збору інформації, які має держава. Суб'єкти регіонального інвестиційного ринку мають набагато менше джерел інформації, такі як офіційні сайти органів державного і регіонального управління, наукові публікації, інформація з торговельних і інших комерційних журналів, довідники, реклама в ЗМІ, інформація від фірм з дослідження ринку і продажу власної інформації, презентаційні заходи, виставки, дні відкритих дверей, кредитні і інвестиційні рейтинги регіонів, особисті зустрічі і знайомства персоналу фірми.

Інвестор приймає остаточне рішення стосовно можливості здійснення інвестиційного проєкту в тому чи іншому регіоні виходячи з наявної в його розпорядженні інформації. Аналізується рівень інвестиційного потенціалу і інвестиційного ризику даної території.

В умовах віртуальної реальності інформаційне забезпечення формування інвестиційних ресурсів та договірних відносин є одним із шляхів формування додаткових ресурсів і можливостей для розвитку цифрового підприємництва. Успішне впровадження інформаційного забезпечення повинне ґрунтуватися на вдалому фінансуванні проєктів запланованих державою, підтримці нею галузей економіки, сприятливій грошово-кредитній політиці, а також на узгодженій системі взаємозв'язків між цифровими підприємствами та іншими суб'єктами ринку.

Список використаних джерел

1. Децентралізація і формування політики регіонального розвитку в Україні: наук. доп.. [Шевченко О.В., Романова В.В., Жаліло Я.А. та ін.]. За наук. ред. д-ра екон. Наук Я.А. Жаліла. Київ: НІСД, 2020. 153 с.

2. Михайленко О.В., Данчук Ю.П., Черняк В.А. Інформаційне забезпечення інноваційної діяльності підприємства. *Причорноморські економічні студії*, 2020, Вип. 53. 105—108.

3. Наука. Офіційний вебсайт Міністерства освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/ua/nauka>.

УДК 338.242

Нестеренко В.О., студент

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ МЕТОДИК ОЦІНЮВАННЯ КОНФЛІКТІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Оцінювання конфліктів на підприємстві є важливим елементом управління персоналом та допомагає забезпечити плавне функціонування підприємства. Спеціалісти з конфліктології у своїх дослідженнях використовують як універсальними методами, так і спеціальні. До універсальних методів відносяться: індукція, дедукція, спостереження, експеримент, бесіда, анкетування тощо. Серед спеціальних методів найбільш відомими є тестування та соціометрія.

Диференціація методів дослідження конфліктів базується на змісті когнітивно-перетворюючих дій, які реалізує дослідник під час професійної взаємодії з суб'єктом дослідження. На загал методи оцінювання конфліктів можна поділити на 3 основні групи:

- теоретичного дослідження;
- емпіричного дослідження;
- аналізу та тлумачення результатів дослідження.

Для оцінювання конфліктів на сучасних підприємствах можна використовувати різні методики, серед яких: анкетування, система обліку конфліктів, соціометричний метод, медіація, асертивність, тренінг, оцінювання ризику конфлікту. У кожному конкретному випадку може бути використаний один або кілька методів у поєднанні. Отже, для